

วัดเชียงยืน	
สถานที่ตั้ง	เลขที่ ๑๖๐ ถนนหน้าสนามกีฬา ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๒ ไร่เศษ
ประวัติความเป็นมา	วัดเชียงยืนมีชื่อปรากฏในตำนานพงศาวดารโยนก ในรัชกาลของพระเมืองแก้ว(ครองราชย์ พ.ศ. ๒๐๓๘ - ๒๓๖๘) ว่าเมื่อจุลศักราช ๒๘๐ ปีชาลสัมฤทธิ์ศก พ.ศ. ๒๐๖๑ วันเสาร์ เดือนแรม ๕ ค่ำ บรรจุ พระบรมธาตุ ณ องค์พระเจดีย์ เรียกวัดทิมาชีวะราม และ ในระหว่างนี้คงมีการก่อสร้างเจดีย์ขึ้นในวัดนี้ เพราะปรากฏในจุลศักราช ๘๘ พ.ศ. ๒๐๖๒ ปีเถาะ เอกศก วันอาทิตย์ เดือน ๘ ขึ้น ๓ ค่ำ ยกฉัตรยอด เจดีย์ทิมาชีวะราม (เชียงยืน) องค์เจดีย์นั้นสร้างขึ้นในรัชกาลพระเมืองแก้วนับเป็นเวลา ๔๘๖ ปีมาแล้ว แต่ องค์พระเจดีย์ปัจจุบันคงได้บูรณะปฏิสังขรณ์ขึ้นภายหลัง ในรัชกาลพระเมืองแก้วนี้ได้ปรากฏชื่อ วัดเชียงยืนในพงศาวดารโยนกซึ่งมีความระบุไว้ว่า “ครั้นปี พ.ศ. ๒๓๘๕ พระไชยเชษฐา แห่งเมืองล้านช้างได้ครองเมืองเชียงใหม่ เมื่อเสด็จมาถึงเมืองเชียงใหม่แล้ว ก่อนเข้าเมืองก็ได้เสด็จไปประทับพลับพลา ณ ข่วงวัดเชียงยืนก่อนแล้วจึงเสด็จเข้าพระนคร ต่อมากลายเป็นธรรมเนียมของเจ้านาย ท้าว พระยา ที่จะครองเมืองเชียงใหม่ ต้องไปสักการะบูชา นมัสการ พระพุทธรูปในวิหารหลวงวัดเชียงยืนเสมอ” วัดเชียงยืน มีความสำคัญเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ล้านนาดังกล่าวมานี้ และในสมัยที่บ้านเมืองตกอยู่ในสภาวะที่มีการจลาจลวุ่นวาย เกิดศึกสงครามกับพม่า จนกระทั่งถูกพม่ายึดครองเชียงใหม่เป็นเวลานานานั้น วัดเชียงยืนก็ตกอยู่ในสภาพตามสถานการณ์บ้านเมือง และกลายเป็นวัดร้างในระหว่างปี พ.ศ. ๒๓๑๓ – ๑๓๓๓ เมื่อพระวชิระปรการ (กาวิละ) ได้ทำการขับไล่พม่าออกไปได้ และได้

	บูรณะปฏิสังขรณ์ พระอารามเก่าในปี พ.ศ. ๒๓๓๗ (จ.ศ.๑๑๕๖ ปีขาลศก) คงได้บูรณะวัดนี้ขึ้น และต่อมากงได้มีการบูรณะขึ้นอีกหลายครั้งดังปรากฏอยู่ทุกวันนี้
โบราณสถานโบราณวัตถุ	เจดีย์ทรงกลม แบบพื้นล้านนา ฐานเหลี่ยมสูง ย่อเก็จ มีรูปปั้นสิงห์ตัวใหญ่ ๑ ตัว ตัวเล็ก ๒ ตัว ประดับที่มุมฐานเจดีย์ทั้ง ๔ ทิศ องค์เจดีย์ประดับด้วยดอกไม้สีทอง โดยทั่วไป มีประวัติและรูปแบบการก่อสร้างเป็นศิลปะของเชียงใหม่ในระยะปลายพุทธศตวรรษที่ ๒๑

ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ และ ศูนย์วัฒนธรรม สถาบันราชภัฏจังหวัดเชียงใหม่. 2535. วัดสำคัญของนคร

เชียงใหม่. เล่ม 2. เชียงใหม่ : ส ทรัพย์การพิมพ์